

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Elif Erdoğan

Tesadüfen Zümrüdüanka

ÖYKÜ

YKY

YAPI KREDİ YAYINLARI

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

TESADÜFEN ZÜMRÜDÜANKA

Elif Erdoğan 1989'da İstanbul'da doğdu. *Dokuzdan Küpe Çiçeği* öykü dosyası, 2018 Yaşar Nabi Nayır Gençlik Ödülleri'nde dikkate değer bulundu. Öyküleri *Varlık*, *kitap-lık*, *Öykü Gazetesi*, *KE Dergisi*, *Trendeki Yabancı* dergilerinde yayımlandı.

Elif Erdoğan'ın
YKY'deki kitapları

Dokuzdan Küpe Çiçeği (2021)
Tasadüfen Zümrüdüanka (2023)

Doğan Kardeş
Mercimeğim Dünyayı Gezecek (2023)

ELİF ERDOĞAN

Tesadüfen Zümrüdüanka

Öykü

Ücretsiz PDF Kitap İndir | <https://kanteey.org>

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 6243
Edebiyat - 1796

Tesadüfen Zümrüdüanka / Elif Erdoğan

Kitap editörü: Fisun Yalçınkaya
Düzelti: Filiz Özkan

Kapak tasarımı: Nahide Dikel
Sayfa tasarımı: Mehmet Ulusel
Grafik uygulama: Merve Çakıroğlu

Baskı: Sena Ofset Ambalaj, Matbaacılık Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti.
Maltepe Mah. Litros Yolu Sk. 2. Matbaacılar Sitesi B Blok
Kat: 6 No: 4NB 7-9-11 Topkapı - Zeytinburnu / İstanbul
Telefon: (0 212) 613 38 46
Sertifika No: 45030

1. baskı: İstanbul, Ağustos 2023
ISBN 978-975-08-5829-1

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2023
Sertifika No: 44719

Bütün yayın hakları saklıdır.

Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 161 Beyoğlu 34433 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 Faks: (0 212) 293 07 23
<https://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
facebook.com/yapikrediyayinlari
twitter.com/YKYHaber
instagram.com/yapikrediyayinlari

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://kitapci.org>
PEN International Publishers Circle üyesidir.

Tesadüfen Zümrüdüanka

Şaşkınlık

Otlar eğildikçe eğiliyor. Esaslı bir rüzgâr var diyor dışarıdaki. El ediyor yanına çağırıyor beni. Terliklerimi giyip çıkıyorum evden. Otlar eğildikçe eğiliyor. Esaslı bir rüzgâr var diyorum içerdekine. El edip yanımıza çağırıyorum onu. Hırkasını giyip çıkıyor evden. Otlar eğildikçe eğiliyor. Esaslı bir rüzgâr, dışarıda üç kişiyiz. Evin penceresinde yansımamızı görüyoruz. El edip yanımıza çağırıyoruz kendimizi. İçerideki avize nasıl sallanıyor rüzgârdan.

Âmâ

Okumayı ellerinden öğreniyor.

Son Pazartesi

Eşikte oturduğum için söyleniyor yine. Eşikte durmak hayır getirmez. Bizim evde hayır getirmeyen şeylerde bir numara eşikte durmak. İki numaraysa postacının gelmesi ve zile iki kez basması. İğneye ipliği geçirmeden dilinde ıslatıyor. Dikilecek o kadar çok sökük var ki. Çoraplardan başlıyor. Ters çeviriyor önce. Sol eliyle tutup sağıyla işliyor, dolduruyor boşlukları. Her çoraba rengince bir iplik seçiyor. İki çorapta bir lafı eşiğe oturmama getiriyor. Çerçevelenmiş bir fotoğrafım eşikte oysa, güzelim. Çoraplar neredeyse biterken zil çalıyor. İğneyi koltuğun kenarına batırıyor. Eteğindeki iplikleri toplayıp yuvarlıyor avcunda. Zil ikinci kez çalıyor. *Kaç kere söyledim sana* taşıyla kırılıyor çerçevemin camı. Koltuğuna geri oturuyor, hiç açılmamış gibi duruyor kapı yerinde. Siyah bir çorabı beyaz iplikle dikiyor.

Kâbus Suyu

Bir gün çay boyunda hayvanları otlatırken bir rüyanın suyla aktığını gördüm. Suyun nasıl bulandığı, karardığı gözümün önünde hâlâ. Hayvanlarımı öte yana geçirdim. Bir tek Kınalı kana kana içti çayın suyunu. Ne ettiysem döndüremedim inadından. Öyle inat öyle semiz bir inek daha bugün oldu görülmemiştir buralarda, tüm köy bilir. Sabah sütünü sağmaya girdim ahıra, Kınalı sakın dedim, hayret. Bir baktım bakraç doluyor ama süt değil sanki kan geliyor memelerinden. Varıp döktüm dutun dibine. Kınalı veteriner yetiştirmeden öldü oracıkta. Dutum için için kurudu, devirdik komşularla. Kestik istifledik imece, koca dut tabii. Ama korkumuzdan bir dalını atamadık ateşe.

Bilmek

Beni abim istedi diye yapmışlar oğlum diyor kıvrıcık saçlı olan. Kahkahayı patlatıyor yanındakiler, kıvrıcık da katılıyor onlara. Birbirlerinin omzuna vura vura gülüyorlar. ~~İki kakışla, sarsarıllıklar ve gülüşmelerle~~ geçen ilk gençlik ömüründe dipdiri. Onları seyredenken o ilk cümle kulaklarımda çınıyor hâlâ. Çocuklar köşeyi dönerken son adımlarındaki sakinlik hafızama yerleşiyor. ~~Onlar da~~ biliyor çünkü yaşamı acı gerçekleriyle pusuda her an. Güneş batacak gibi kızıl. Hesabı alabilir miyim?

e

Gölge arkamdan geliyor. İçimden geçiyor.

Şimdi onu önüme düşüren sokak lambası bize olanları biliyor mu?

Asfalt Altında

Bu yolu iyi bilirsin. Çocukluğunda yürürdün her gün. İnekleri otlatmaya bu yoldan götürüp getirirdin. Şurada bir oluk vardı, inekler kana kana su içerdi. Küpenin birini bu yolda kaybetmiştin. Abinin ilk mektubunu bağıra bağıra okumuştun burada. Toprağı tozuta tozuta. Yol kenarı çiçeklerine okumuştun mor, cılız. Bir sabah sarıkızla batağa saplanmıştınız da çıkana kadar kuyruğuyla sinekleri kovalamıştı o. Kızmıştın telaşsızlığına. Uzayıp giden bir ikinci güneşi vuruyordu üzerinize. Şimdi otlar, oluklar ve sular, toprak ve tozlar, mor cılız çiçekler yok. Böğürtlen yiye yiye koşup giden çocukluğun peşine düşemeyeceğin kadar uzaklaştı, izi yok. Eğilip soruyorsun ondan bir ısırgan otuna: Geçmişe açılan yollar kaç kapılıdır?

Deli Güzel

Kalemi elinden bırakmadan bir çember çizdi. Büyük ve kusursuz. Ben böyle bir yuvarlak çizmek için tabak kapatıyorum kâğıda. Porselen. Makasla çizgiyi takip ederek kâğıdın ortasından yuvarlağı çıkarıp aldı. Kırt kırt. Ama ince ince kırt kırt. Hafif hafif. Kibar kibar. Sakin sakin. Pıtır pıtır. Tahta kurdunun tahtaya ettiği gibi kırt kırt. Minik minik. Bahçedeki musluk gibi. Pıt pıt. Yuvarlağı boyadı. Ne renge boyadı, sarıya. Boşluksuz, dolu dolu bir sarı yuvarlak. Güneş mi bu diyeceğim geliyor, diyemiyorum. Bir simit bir yirmi beş. Ucundan koparıp bana uzatıyor. *Yanına ayran?* Yok ben çay alayım. Ben böyle simit bulmak için ta iskeleye yürüyorum. Gevrek. Yürümüşken de orada yiyorum, deniz, güneş cıtır cıtır. Ne yapacaktı sarı yuvarlağı, düşün düşün. Akşam oldu olacak kalksam ya artık. *Bir fincan da kahve içelim öyle gidersin.* Öyle giderim tabii. Sade olsun. Sarı yuvarlağı makasla dörde bölüyor, sekize. Tabığa koyuyor, yanına çatal. Deli diyecekler tabii, bu kadar güzel limonlu keki ancak bir deli yapabilir. Mis gibi kokuyor. Limon. Mis. *Yine gel.* Gelirim. Tarifini de alırım hem bir dahakine. Olmaz mı?

Dünce

Dün 183:

Yirmi dokuzuncu katta bir karıncayla aynı evi hatta aynı odayı paylaşıyoruz. Kendisi bunun farkında mı bilmiyorum ama ben günlerdir onunla ilgili türlü düşüncelerle, eylemlerle doluyum.

Dün 149:

Onu hep yürürken görüyorum, hiç duruyor mu bilmiyorum. Bunu bana göstermiyor. Ekmek ufalayıp diziyorum pervaza. Parçaları tek tek taşıyor. Yediğini de hiç görmüyorum.

Dün 96:

Benim seçemediğim dokunsam da hissedemediğim pütürlere karşı dahi temkinli. Adımını sağlam atıyor.

Dün 45:

Yalnız bir karınca, tek kimsesi benim.

Dün 36:

Ona Josephine Foster dinletiyorum.

Dün 20:

Bir saksı çiçeği aldım kendini iyi hissetmesi için. Günün bazı saatlerini saksının dibinde geçiriyor. Hiç anlamıyorum onun topraktan anladığını.

Dün 16:

Ona defalarca buraya nasıl geldiğini sordum. Benimle konuşmuyor. Ona bugün ilk defa dokundum. Parmaklarımın üzerinde tedirgin olduğu belli adımlamalar yaptı. Sonra bileğimden yukarı doğru yürümeyi seçti. Bunu yapmaya onu neyin ittiğini, nasıl bir güdüyle hareket ettiğini hiç bilemeyeceğim. Bir yerden sonra yatay olarak devam etmesini de garipsiyorum. Hep yapıyor bunu, birden yönünü değiştiriyor.

Dün 15:

Dün bileğimde turladıktan sonra onu yere indirdim. Ekmek taşımaya koyuldu yine. Ben de tiyatroya gittim arkadaşlarımla. Keyifli bir oyun izledik, kafamıza balyozla vuran, bir taraftan da kendini sevdiren türden. Bu sabah uyandığımda karıncayı bir nokta olarak buldum pervazın köşesinde. Kendine toplanmıştı. Neredeyse ağlayacaktım ama yirmi dokuzuncu katta olmak bu duygusallıktan koparıyordu insanı. Bir nevi yer çekimi etkisi gibi, bodrum katlarda kaynıyordu duygular. Yukarılara çıktıkça soğuyordu. Onu alıp saksıya gömmem en doğrusuydu. Öyle yaptım.

Dün 8:

Bir ölüyle aynı çatı altında kalamayacağımı anladım bugün. Saksıyı altıncı kattaki komşuma hediye ettim. Çiçekleri seven ve ölülerle uyuyabilen komşuma.

Dün 1:

Bir karınca insanın hayatından neden geçer?

Sen

Beni bir çiçek suluyor, demiştin.

Hangi rengin kaç kerelik çiçeğisin frezya?

n

Gölge bir çölde *s e r a p*

olmadı hiç.

Divanda

Onun uyuduğu divanda uyudum dün gece. İçine rüzgâr dolan perdenin söylediklerini duydum. Bazı gündüzleri sırtımdan atamıyorum, diyordu. Bir yas buradan başlayabilir mi?

Kimsin Sen

Çiçek kokuyor deniz, dedin. Yüzdün, kulaç kulaç. Hayaller fısıldaştı, kulağınla duydun. Sirtüstü yattın suyun üstüne. Balıklar çiçek toplayıp gelselerdi, dedin. Balıklar çiçek yüzgeçlerle yüzselerdi. Dalgaları avcuna topladın, ne uzun bir akşamdı. Deniz ılıdı da ılıdı. Güneş büyüdü de büyüdü. Birden bir yağmur çiseledi. Diplerde kıvrılan balıklar suyu bulandırdı. Bir hazırlık belki, bir kuytu arayışı. En güzel senin sevdiğin sakinlikler. Gökkuşağı bile işte oradaydı. Oldukça cüretkâr bir zamana işaret ediyor bunlar. Senin yaptığın bunlar. Suyun sana anlattığı, saçlarına bıraktığı tuzla. Bir tek sana yakışıyor bu kıyıda yürümek. Sırlı ve yaldızlı. Bu dünyayı neden bu kadar çok seviyorsun?

C

Suyu doldurunca bardağa. Lıkır lıkır içince. Midene dolunca. Su. Boşluğu doldurunca. Havayla. Suyla. Toprakla. Doldurunca boşluğu. Uzun uzun bakınca. Dolanınca ayakların. Bir pabuca girince. İnince merdivenleri, günde bir kere. Bir kere çıkınca. Yatınca bir yatağa. Boylu boyunca. Dikince gözlerini tavana. Görünce tavanda birikmiş uykusuzlukları. Havayla. Suyla. Toprakla. Birikmiş. Üst üste onca uykusuzluğu görünce. Bir element için cebinden çakmağı çıkarınca. Çekince dumanı içine. Ciğerine doldurunca. Uyku girince gözlerine. Ve sigara sönünce. Perdede sönünce. Yanınca perdede. Tutuşunca. Uykunun içinden eksik bir element gibi geçince hatıra. Tutuşunca divan. Köşedeki örümcek ağı kararınca. Tutuşunca. Sönünce. Soğuyunca. Gömülünce. Element element dolunca toprağa. Bitince zaman. Bitince, durunca, dağılınca zaman. Ah. O. Saniye. Saniye. Dakika. Dakika. Saat. Saat. Gün. Gün. Hafta. Hafta. Ay. Ay. Yıl. Yıl. Bitince. Sen şimdi hangi çiçeksin bir mezarda açınca?

Sitem

Pencere diplerindeki macunlar kurumuş iyice. Her gidişinde kapıyı öyle sert çekiyorsun ki. Evin senden kalan sessizliğine pütür pütür dökülüyor kalanlar da.

Kadının Yarım Ka

Kalbim kan pompalıyor diyorum sana. Bunu görmek için göğsümü parçalayacaksın öyle mi. Kan pıt pıt akacak sabaha kadar döşemeye demek. Ağzına kadar dolu bardaklar ve kapının ağzı. Su ve ayakkabıyla. Nasıl da ağlıyorlar. En sevdiğim koltukta bakkal amca göbeğinin üstünde uyumuş iyi mi. İyidir sonuna yetişmek bir şeylerin bazen. Bazı cenazelerin tülbent uçları ıslak. Merhaba diyorum sana. Mendiline bir iki kaşık helva koy da götür evdekilere. Duymuyorsun. Bak işte dün baktığım camdan sarı bir kedi sarkıyor.

Ixora

Seninle iskelede yürüdüğümüz akşamı hatırlıyorum. *Ixora*. Birdenbire ağlamaya başlamıştın. *Asidik toprak, tropikal iklim ister*. Boğazı olan bir denizin kıyısında birbirimize sımsıkı sarılmıştık. *Kendisine Hint Yasemini de denir*. Sen iki dağ arasında kendinden habersiz bir vadisin. *Mayıs eylül ayları arasında çiçeklerini açar*. Bir dağa dertlendiklerin, bir dağa hayal ettiklerin birikmiş. *Tropikal iklimlerde ise yıl boyunca çiçekli kalır*. Dağların birini aşmak, birini ulaşmak istediklerin oluşturuyor demektir bu. *Botanik literatürüne geçmiş yaklaşık beş yüz türü bulunur*. Senin ömrün bu dağların arasında geçecek, bunu görmüyorsun, böyle bir şey ömrü insanın. *Bitkilerin boyu 3-6 inç arasında, kalın koyu yeşil yapraklara sahiptir*. Koca bir vadi olduğunu, her bahar çiçeklendiğini bir bilsen. *Yaz aylarında küçük çiçeklerden oluşan büyük kümeler üretir*. Yanından akan suyun sesini bir duysan. *Direkt güneş ışığını severler*. Ixoranın beşinci yaprağı efsunlu bir tavırla açacak.

Alıştırma: 1

Bir varmış bir yokmuş.

Bir toplarmış etrafa saçılanları.

Bir başlatırmış bitecek ve sürecek olanı.

Bir yanına bir şeycikler almazmış ama yalnız da değilmış.

Bir ne yoklukmuş ne çokluk.

Bir hem ağaçmış hem orman.

Bir ne ağaçmış ne orman.

Bir her şeyde var hiçbir şeyde yokmuş.

Ö

Gölgem uzun bugün. Yürüdükçe. Uzuyor kavaklar gibi, daha.

Biraz daha.

Elinde

Bir kadın her gün elinde bıçakla dükkâna gelip ölen eşini soruyor. Buraya hiç uğradı mı diyor, yok diyoruz. Nerede kaldı bu diyor. Dönmediği için öfkeli. Her gün geliyor. Her gün soruyor. Her gün yok diyoruz. Uğramadı. Öyle ki biz de sorar oluyoruz kendimize, uğradı mı diye. Uğramıyor. Onun için endişeleniyoruz. Bir uğrasa, bir görsek yüzünü. Yok demesek. Yok olmasa. Olsa yani. Şurada görünse bir an da olsa. Uğrasa. El etse karşıdan. Uğradı desek. Selam yolladı sana da. Buraya hiç uğradı mı diyor, yok diyoruz. Her gün.

Müzikli prova ya da Ucuz Numaralar

Bilmediğim yenden acılıyor kapı. Çift bas sağ. Sevmediğim yenden
esiyor rüzgâr. Çift bas sol. Duymadığım yenden yuvarlanıyor sesim.
Çift bas sağ. Hikâyesinde sıçramalar yapıyor yazmadığım yenden, ne
acayip ne hoş. Çift bas sol. Eller oyuna dahil olunca biraz karışıyor
işler. Çift bas sağ. İki haftayı bulur alışması. Çift bas sağ. Çift bas sol.
Kıyafetli prova. Çift bas sağ. Çift bas sol. Git kaladan kar getir hele
yâr yâr yâr. Mendiline koy getir şinanay nây nây. Mendilin kirlî kokar
hele yâr yâr yâr. Altın tase koy getir şinanay nây nây.

Düş

Işıklarınız renklerimi ağartıyor soluyorum.
 Ayağımı sıkkan ayakkabı geçmişe yaslanan
 bir
 kapıyı zorluyor.

Bırakıyorum
 kendimi. Küçülüyorum.
 Ellerim küçülüp avcuma
 sığıyor.

Aralık kapıdan Tılsım'ın heyecanla sallanan kuyruğunu görüyorum. Arka bahçeye kadar peşinden koşuyorum. Koştukça küçülüyorum biraz daha. Yoruluyorum. Parmaklarım üst üste bindiği siyah ayakkabılarım ayağımda yine. Bileğime denk gelen bandının tokasını sıkıca tutturmuşsun. Canımı yakıyor. Sevmiyorsun beni. Üzülüyorum. İnsanlar eğer sevdiklerine böyle davransalardı üzülürdüm. En sevdiğim elbisem var üzerimde. Fırfırlarının altına gizlenmiş minik çocuklardan kimsenin haberi yok benden başka. Hoplayıp zıplayan, dans eden çocuklar. Fırfırları başka ne havalandırabilir ki?

Komşu nineme beni bırakıp geri döndüğün, birkaç gün orada kaldığım zamanlardan bir zaman sanki. Bahçede koşturacağım, fırfırırda gizlenen çocuklar gibi hoplayıp zıplayacağım ben de. Çabucak geçecek günler. Bahçede oturup gelmeni bekleyeceğiz.

Bana biraz daha kitap okumasını isteyeceğim komşu ninemden. Bir dahaki gelişime dek hayal kurmama yetecek kadar aralanan kapı okuduğu son kitapla açık kalacak.

Dönüş yolunda elimi sımsıkı tutacaksın, şapkamı komşu ninemde unuttuğum için yol boyu söylenip duracaksın, ayak bileğimden sızan kan tek kanadını kocaman açmış bir kuş deseni yapacak beyaz çorabıma.

Tekerrür

Yetişmek i ç i n g e ç k a l ı r ı m h e p s a n a . Y e t i ş m e k i
ç i n g e ç k a l ı r ı m h e p s a n a . Y e t i ş m e k i ç i n g e ç k a l
ı n m h e p s a n a . Y e t i ş m e k i ç i n g e ç k a l ı r ı m h e p s a
n a . Y e t i ş m e k i ç i n g e ç k a l ı r ı m h e p s a n a . Y e t i ş m
e k i ç i n g e ç k a l ı r ı m h e p s a n a . Y e t i ş m e k i ç i n g e ç
k a l ı r ı m h e p s a n a .

9

Bir ağaca yasladım gölgemi.

Bütün Aşkların Hikâyesi

Çilingirin ceketi sökülmüş, terzi kapıda kalmıştır.

Anti K.

Saat dört kırkta neredeydiniz?

Saat beşteki randevum için büyük salonda sıra bekliyordum.

Vazo kırıldığında orada mıydınız?

Hayır değildim. Salonda oturduğum sırada birden vazo sallanmaya başladı. Dakikalarca sallanmaya devam etti, zemine değdikçe çıkarıldığı sesten rahatsız oldum ve sigara içmek için salondan çıktım.

Döndüğünüzde vazo hâlâ sallanıyor muydu?

Hayır, döndüğümde her yer cam kırıklarıyla doluydu.

Bunu görünce ne yaptınız peki?

Cam kırıklarına basmamaya özen göstererek randevumun olduğu odaya doğru yürüdüm.

Seyyar Satıcı

Dünya satıyor. Zabıtadan kaç kaç.

Tekerleyerek

Gülü ekdim. Ayı açtım. Dolunay. Işığı gördüm. Boşluğa doldum.
Yolu topladım. Otoyol. Ormanı yuttum. Güneşi sardım. Karıncayı
aldım. Palamut. Taşı kırdım. Tozu tuttum. Rüzgârı çektim. Samyeli.
Suyu akan nehir. Yıldızı tutan gök. Suyu duran göl. Yıldızı kayan
gök. Merhaba. Çatısı uçan ev. Ağacı kesilen orman. Güneşi sızdıran
boşluk. Havayı düşüren su. Dur burada. Dur durak. Bilmek sizin.
İşiniz. Değil mi bu. Biten çağda. El. Ve. Dağlar.

Gölge Hk.

Ben dikkatliyim.

Taşlara, çukurlara, su birikintilerine, tümseklere, eşe, dosta, ahba-ba. Göz ucuyla göge.

O, her zaman sakın bir akışta.

Her şeyin üzerinden süzölüyor. İşi bu. Uzar, kısalır, dibime düşer. Kaygısız.

Bir Şey Oldu

Güneş, o sabah sanki bir şey olacaktı gibi doğdu. Sokak hiç olmadığı kadar sessizdi. Bakkal bile ekmeği gazeteye her zamanki gibi sarmadı. Bütün hikâyelerden geçen Ayşe teyzenin bu hikâyede adı dahi sadece bir kere geçmişti. O kadar bir şey olacak gibiydi ki, ceketimin yakasını kaldırıp çenemi göğsüme gömerek yürüdüm yolu. Klişeye düşmeyi umursamadan yaptım bunu. Mezarlığın yanından geçerken baktım mezarcılarda bir telaş, dört koldan kazıyorlar. Ne gerek vardiysa huylanıyorum hepten. Bir şey olacak olmasına da bana olmasın o olacak olan. Lafı dolandırmak âdetim değil. Günlük işler güçlerdi tek tek anlatacak değilim. Hepsinin şurasından burasından *bir şey olacak* havası esiyordu işte. Geldiğim ilk gün seher vakti aldığım nefesi o akşam ikinci ezanına yedi dakika kala verdim öylece. Daha kahvem masama yeni gelmişti hâlbuki. Akşama da lokantada yer ayırtmıştık, eş dost hal hatır sofrası kuracaktık. Ceketimi alalı daha on gün olmamıştı. Yeni bir koltuk takımı sipariş etmiştim hem. Pazardan enginarın en güzellerini, güzelim turuncu havuçlar, portakallar, al al elmalar daha neler neler seçip almıştım bu soğuyan ellerimle. Şimdiyse ölüyorum. Öylece.

Alıştırma: 2

İki birin bir daha ettiğiymiş.

İki hem yan yana bir ile birmiş.

Hem de birin tam ortadan bölündüğü.

e

Gölgem bu sabah kır çiçeklerinin üzerinden geçiyor.

Akşam Yemeği

Dokuz ellide çocuk içeri girer. Şapkası, paltosu vestiyere, çanta yanındaki sandalyeye, saat dokuz elli dört. Çocuk garsona el eder. Siparişı aklında prosedüre gerek yok. Garson hay hay der. Adisyon tuzluğun altına saat dokuz elli sekiz. Kapı her açılıp kapandığında çocuğun sırtına ince bir yel sokulur. Kapı çok kere açılıp kapanır. Garsona bir daha el eder, omzuna şal, saat on yirmi sekiz. Dün akşam büyümüştür çocuk bu kadar. Parmağı tetiği geri çektiğinde bir zaman makinesi ileri doğru sarar çocuğun ömrünü. Böyle hızlandığı nadirdir bir ömrün. Saat on otuz yedi. Garson yemeği getirir. Tetiği çeken parmak eti kesen bıçağı destekler. Et az pişmiş. Çocuğun yemeği tam istediği gibi. İzlendiğinin farkında olan insan daha bir dikkatlidir ufak gelişmeler karşısında. Bir sineği, yan masadan havalanan sigara dumanını, kırılan bir tabağın en küçük parçasını dahi durana kadar gözüyle takip eder. Detaylardan sır çıkarmaktan zevk alır. Masa örtüsündeki çift ütü izi, büyük bir ciddiyetle oturan adamın yanağına yapışmış küçük bir peçete parçası, bir kadının arkasına denk geldiği için henüz fark etmediği çorap kaçığı. Çocuk farkında izlendiğinin. Şirketten olan çayı geri çevirmez. Hesabı ister. Bahşışını ayırır. Dilinin üstüne karanfil, teşekkürler. Paltosu, şapkası, vestiyere bahşış. Saat on bir yirmi yedi. Bu taraftan.

Paket Lastiğinin Bizdeki Kısa Tarihi

Satın almadığımız halde evimizde en az bir tane paket lastiği olduğunu biliriz. Herhangi bir işle uğraşırken, evin içinde bir sebepten turlarken, bir şeyler ararken mutlaka bir iki tanesi gözümüze ilişir. Kimse nereden geldiğini bilmediği gibi aslında nerede olduğu da genelde bilinmez. Onun ikinci adı *arandığında bulunmazdır*. Biz de bir gün o en çok gerektiği anda bütün evi talan etsek de bir tane bile bulamadık. Nasıl hırs yaptıysa ertesi gün babam kucağında bir kutu paket lastiğiyle geldi. Sanıyorum aile tarihimizin ilk ve yine sanıyorum son satın alınan paket lastiği oldular. Adını anımsayamadığım malum kanuna göre elimizde tonla paket lastiği olmasına rağmen bir buçuk sene boyunca tek bir an paket lastiğine ihtiyacımız olmadı. Yine malum kanun uyarınca bir gün paket lastiği kullanmanın vakti geldiğindeyse paket lastiği kutusunu evin her neresine kaldırdıysak bulamadık. Babam bunun ertesinde holün duvarına her gün birkaç çivi çakarak tüm duvarı çiviyle doldurdu. Bütün çivilere de birer ikişer paket lastiği taktı. Böylece bizim için paket lastiği artık *aranmadan da bulunanlar* kategorisine terfi etmiş oldu. Ve yine böylece bizim aile için paket lastiğinin kısa tarihi evrensel paket lastiği ilkelerine bir istisna olarak yazılmış oldu.

Alıştırma: 3

Birle ikinin ettiği

üç

ne bire ne de ikiye benziyor.

Ormanda

Bir örümcek ağını örüyor. İpekten yumuşak, çelik bir halat kadar dayanıklı bir ağ. Bir zamanlar şifacıların kanamayı durdurmak için kullandıkları söylenir. Sırtımızı verdiğimiz ağacın önümüze uzanan dalında yaprağı titrete titrete ilerliyor örüntü. Kusursuzluğu ortaya çıkan ağ karşısında hayretimiz artıyor. İhtişamlı bir tuzak. Böceğin bundan henüz haberi yok. Dallarda geziniyor. Güneşten usandıkça yaprakların altında serinliyor. Avare. Ağ bitiyor. Örümcek ağına düşecek böceği beklemeye başlıyor. Çantadan elmalarımızı çıkarıyoruz. İlk elmayı, ilk çekirdeği, ilk örümceği, ilk ağacı, ilk yaprağı düşünüyoruz. İlk insan olmayı düşünüyoruz. İlk avı, ilk ısırganı. İlk güneş tutulmasını. Ağa bir böcek takılıyor, tuzağı hızla fark ediyor ama çabaları onu kurtarmaya yetmiyor. Ağda bir bozulma oluyorsa da biraz sonra eski formuna dönüşüyor. Üzerimizde memnun olduğumuz bir şaşkınlıkla uyuyakalıyoruz.

Tehditkâr Bir Diyalog

: Buraya koyacağım bir nokta her şeyi bitirecek kadar kudretlidir.

: Buraya koyacağım bir virgöl her şeyi bitmekten kurtaracak kadar,

Kayıp

Çamın altında otururken çınarı konuşmazdı. Bir rüzgâr gibiydi, deviriyorsa habersiz vazonun devrildiğinden. İnceler incesi. Öyle. Bile isteye kırmaz, küstürmez. Eğilerek geçerdi yağmurun altından. Bir sabah uyandık yatağında yok. Gece uyuduğu yataktaki izinden belli, yorganın sıyrılışından. El sürmedik biz de o gün bugün gelirse diye. Gelmedi. İnceler incesiydi. Bir suyun çatlaktan sızdığı gibi sızıp gitti hayatımızdan.

Yanılmamak

Bir kuşun gölgesinin duvara çarptığını gördüm, diyorsun.

Yanılıyorsun.

Boyuna yanılıyorsun.

Hayat karşısında seni şanslı kılan da bu.

Mesela

Simetri takıntısı olan insanlar, dünyanın yirmi üç derece yirmi yedi dakika eğik olduğu gerçeği ile nasıl yaşıyorlar?

Sahiden

Bir yaprağın üzerine çıkıp oturduk. Longozda bir nilüfer de olabilir, geçmiş gün. Hatırlamak için elimde kazma kürek uğraşıyorum, kafam köstebek yuvası. Yüzümüze yeşili vuruyordu yaprağın onu biliyorum. Güneş ağaçların üzerinden eğilmiş gidiyordu, rüzgâr tatlı, ılık. Sohbet koyu olurdu konuşsak, hiç konuşmuyorduk. Longozdu tabii bildim, arada salınıyorduk, nilüferin üstündeydik, arada arılar geliyordu titreşe titreşe, gidiyordu. Zamanın nasıl da genişlediğini tadıyorduk, yalan değil inan, tadıyorduk neymiş zaman, nasıl uzarmış, genişlermiş, katlanır çoğaltırmış. Bıraktım kazma küreği, köstebekleri, yuvaları, bir yaprağın üzerine çıkıp oturduk, bir nilüferin, ılık tatlı bir rüzgâr esiyordu. Susuyorduk. Zaman bir neşeydi dilimizin ucunda.

Taş Bardak

Pusuda bekliyor herkes. *Linç*. Biri bir şey söylese de üstüne gitsek. *Linç*. Biri bir şey demese de gitsek üstüne. Öyle günler ki nasıl anlatsam. *Linç*. Bir cümleden bir virgölün geçtiği de sebep oluyor pusuya düşmeye. Bir cümleden bir virgölün geçmediği de. *Linç*. Şarjör mermi dolu misal. Yetmemiş namluya dahi mermi sürülmüş ağzına kadar. *Linç*. Öyle dolmuş. *Linç*. Öyle hıncahınç pusuda bekliyor. *Linç*. Herkes, birbirini. Bu misal bile tam olarak buraya. *Linç*. Birinin taş atacağı bir uygunluğa sebep oluyor. *Linç*. Keşke daha çok sevgi ile *linç* taşsa bardaktan herşey *linç* şey ayrı yazılır *linç*.

Yazdiyordayaz

Aklına bir şey gelmese de başla. Klavyeden elini çekmeden yazmak, durmadan pıt pıt tuşlara dokunmak için. Anlamsız ve saçma. Olsa da. Ağustosun altısında parlak bir güneşin cama yansıdığını yaz. Yoldan geçenlerin çıkardığı uğultuyu yaz. Kabin fanının bu uğultuya eklenen uğultusunu. Kulağının onu nasıl ayıkladığını. Bula-madığın, bilmediğin kaç kelime yan yana gelmiyor düşün ve yaz. Düşünme yaz. Geri dönmeyecek zamanlar için şu âna dal. İçinde ters yöne dönen tekeri durdur. Öfkeyi yatıştır. Af dileyeni bağışla. Kendini bağışla. Ellerinde bir gonca. Zaman. Hâlâ açılmamış bir gülle git üzerine onun. Bunun. Yaprakları kurutup sakladığın elle-rine bak. Özlemek için çok erken dur daha. Dahası gelmeden eğil içlerinden geçerken. Taş tutan ellere bak. Yolu uzat. Ağırlaşmaya başladı parmakların. Kelimeler seyreliyor. Önünden geçtiğin kapıyı çal. İçeri gir. Kim var orada? Nereye geldin? Anlamsız ve saçma. Biri olmalı. Biri almalı elini eline. Elindeki taşı al. Kapıyı kapat. Kapıları kapat. K a a p p p a a a t t t t t .

Ayıklama

Ağaca çıkıyor.

Tırman tırman tırman. Yaprak. Bir tabakta üç incir. Havanın rengi bir soluyor bir parlıyor. *Olmadı. Sil.* Kovuğa dolduruyor içindeki boşluğu. Çatlatıyor böyle böyle dalındaki inciri. *Sil. Sil.* Islak. Bir toprakta şimdi silinen bu iz. Kaç kere yağmurla. *Sil bunu olmadı hiç.* İniyor musun?

l

Dün gölgem suya düştü.

Okyanusa.

Kıyıda bekledim bütün gün,

onu.

Hatıra

Bu sayfa,
bir kitabın arasında kurumuş bir şeyler bulmak ne güzeldir
diye boş bırakılmıştır.*

.

*Bir çiçek, bir yaprak, bir ot ilıştirmeniz önemle ricadır üstelik.

Tanrıya Sitem

Herşeyi yanlış yazmışsın Lakheşis. Her şeyi.

/lzymer

Sekiz ekim pazartesi

Bu kadar rüzgâr bize fazla geliyor. Sağ tarafını kapatalım balkonun.

Dokuz ekim çarşamba

Mısırın bu sene hiç tadı yok. Şöyle ver kızım sen benim çayımı.

On ekim cumartesi

Seksen iki yaşındaymışım, yok doksan! Güçleri bana yetiyor ya tabii, ne derlerse tamam diyeceğim. Çok beklerler, daha şimdi ördü annem saçlarımı da okula götürecek bir soluk. Şurada otur bekle beni dedi, çantamı alıp geleyim.

On bir ekim perşembe

Sen kimin kızıydın? Anneme benziyorsun. Hokka burun. Kalıplısın da o gibi.

On iki ekim salı

Oturamıyorum rüzgârdan diyorum, duvar ustasından da ses seda yok. Evde yabancı yüzler dolaşıyor. Kimi güven veriyor kimi endişe. Bir çay demleyeyim annem gelene kadar bari diyorum. Çayı bulamıyorum.

On üç ekim pazartesi

İçimden mi geçiyor bu laflar? Tıkır tıkır yazıyor mu biri yoksa onu da mı ben uydurdum. Bana anne diyen bir kızcağız annen öldü senin dedi, yirmi yedi sene önce dedi. Bak sen gözleri de kör olmuş, görmüyorlar onu çiçekleri sularken bile.

On dört ekim cuma

Polisi aradım söyledim, gitmiyorlar evimden, hangi odaya girsem bir yabancı oturuyor.

On beş ekim salı

Her gün biraz daha karışıyor kafam. Bir tabak duruyor önümde, hiçbir şey yemedin diyor çocuğun biri. Tabağı görüyorum, yemeği görüyorum, çocuğu görüyorum, anlamsız geliyorlar bana sadece. Gülesim geliyor. Kaşığı tutuyorum bir, bir bırakıyorum.

On altı ekim Pazar

Seksen iki yıl yaşamışım ama hiç yol yürümemiş gibi bakıyorum okul yolundaki çocuklara.

Her şey bir heves iledir, böyle yaz.

Not.

sarılmak dediğin

karşı karşıya duran iki bedenle mümkün oysa,
aynı yöne bakmakla olur zannediyorsunuz

Kurdu Rahatsız Eden

Bütün gece uyuyamamış. Neden diye sorarsan elmayı kesince içinde bir kurt görmüş de ondan. Üzüntüden uyuyamamış. Kurt şaşmış kalmış elmanın ortasında bir o yana kıvrılmış bir bu yana. Alsa bıraksa toprağa zavallı kurtçuk ne bulur ne yer. Yaşar mı ölür mü kurda kuşa yem olur mu? Bizimki ah vahlara düşmüş. Geri kapasa elmayı olmaz yese hiç olmaz. Kurt ona bakıyor o kurda, elma desen kararıyor da kararıyor. Ee n'apmış sonra dersin, n'apsın sabaha kadar oturmuş masanın başında, kurdu evinden ettim diye diye sabahlamış. Ya da dilim dilim yemiş elmayı birinde kurt ile. Ya da kapatıp bağlamış elmayı seyretmiş öyle sabah olana kadar. Ya da bütün gece uyuyamayacağı başka bir şey yapmıştır bilemiyorum, belki yeni bir elmaya bıçak dayamıştır kederden. Ama bütün gece uyumamış onu biliyorum.

d

Bir kitabın içine soktum onu. Açılıyor. Kapanıyor.

Bir Fotoğraf

Düşündüğüm gibi tam. Bildiğim. Ezberlediğim gibi. Bir mor menekşenin mor oluşu gibi. Hep mor oluşu gibi. Tam düşündüğüm gibisin. Bildiğim, ezberlediğim gibi. Saçların omuzlarının sınırında durmuş. Saçlarının bittiği yerde o başlıyor. Bakışların keskin, içeri doğru bir merhamet okutuyor. Sana doğru gelmekte olanı görmüş gibisin. Bir pencereye bir anlığına ışığın çarpması ve ışığın yine bir anlığına odanın içindeki her şeye çarpması gibi ve çıkması aynı hızla, odadan. Aynı hızla görmüş gibisin sen de işte, sana doğru gelmekte olanı. Onun bir ayağı birazdan yürüyüp gidecek gibi önde duruyor, deklanşöre basıldıktan hemen sonra bahçeden çıkıp gitmiş gibi. O günden beri hep gitmiş gibi. Sense hep tetiktesin. Hep arkasında onun. Belki o günden beri, belki evvelden. Böyle bir fotoğraftan haberiniz yok. Deklanşöre basıldı, dağıldınız. Unuttunuz o gün duvarın dibinde durup böyle bir fotoğraf çekildiğinizi. Başka bir sürü şeyi unuttuğunuz gibi. Yirmi beş yıl kadar sonra, nereden baksan çeyrek asır, bu fotoğrafı gördüğümde tam düşündüğüm gibi buldum seni. Tam bıraktığım gibi buldum onu. Dizin dibinde. Senin. Sizi böyle bağlayan, sizi böyle çözen şey neydi? Buna mı kızgınsın? Kaşların çünkü yalnızca güneşe çatılmamış, bakışındaki merhamete başka şeyler de bulaşmış gibi. Bildiğim, ezberlediğim gibisin. Gördün mü gerçekten, bir anlığına da olsa, gördün mü olan biteni? Bile bile düşmüş gibisin ateşe, bile bile tutuşmuş gibisin. O, biraz mahcup gülümsüyor. Yine de asla geri durmayacak bu kaderden. O adımı atıp her şeyi başlatmaktan geri durmayacak. O adımı atıp her şeyi bitirmekten geri durmayacak. Bir mor menekşenin mor oluşu gibi. Hep mor oluşu gibi. Bu hikâye hiç bitmeyecek kadar, hep bitecek,

Yazılmamış Bir Masalın Başı

Bir yolmuş o. Su yolu. Düz ovada menderesmiş. Başa dönmeye çalışmış. Ondan. Su mu yapmış onu. O mu getirmiş suyu bilmezmiş.

Yarım Kalmış Suyun Bardakta

Sen bu öyküde masadaki küllük ol. Sen bu öyküde uçuşan tül. Gidilen yol. Sen bu öyküde kapının kolu. Üzümün çöpü ol. Sen bu öyküde sert viraj. Sen bu öyküde köşedeki örümcek. Patlayan ampul ol. Öyle ya da böyle. Sen bu öyküde sökülen kazak. Fincanın dibi. Rüzgârda titreyen bir yaprak ol. Sen bu öyküde serpilen tohum. Sen bu öyküde halının püskülü ol. Sen bu öyküde açılan bahar. Katlanan pike. Sen bu öyküde sarı bir akşamsefası ol. Sen bu öyküde baklanın içi. Sen bu öyküde bir daha. Bir daha bir daha bir daha. Sen bu öyküde bir daha kadın olma.

Nisan

Bir buluttan kaçıyoruz. Biliyoruz bizi yakalayacağını. Eninde sonunda sırlıslam edeceğini, iliklerimize kadar işleyeceğini. Biliyoruz. Onun bizi yakalayacağı o son çizgiye kadar koşmanın hazzı için kaçıyoruz. Onun bizi henüz yakalayamadığı anların hazzı başka bir bulut olmuştu da o başkalığın içine biz dolmuştuk. Nefes nefese. Bir ovada iki kişilik bir buluttuk otların üstünden kayıp giden, hışır hışır. Bir buluttan kaçıyoruz. Sonra elbette yakalıyordu bulut bizi falanca başağın dibinde. Omzumuza değen ilk damla ile duruyorduk hemen. Söz vermiş gibi, sobelenen çocuklar gibi aynı anda duruyorduk. Yağmur omuzlarımızda dinince, gülüşüyorduk. Güneşe doğru koşuyorduk artık, güneş bizden kaçılıyordu. Biz koşuyorduk.

Üç Günlük

Perşembe günü ne yaptınız?

Hiç gereği yokken bir kilo toprak aldım.

Cuma günü ne yaptınız?

Hiç gereği yokken ölümü düşündüm.

Cumartesi günü ne yaptınız?

Hiç gereği yokken öldüm.

Gölgele

Dimdik bir yokuş çıktık. Bazen o önde. Bazen arkada ben önde.

Adını Koyalım

İpuçları

Gövdede kazılı harfler, kabuk, yaprak, tomurcuk, çiçek, meyve, reçine, bazen kovuk, dalda salıncak, biraz mantar ve örümcek, sabahta çiy, güzde muhakkak hışırtı, kışta gölgesi cılız, baharla gürleşen gölge, çok karınca, mütemadiyen dal, dipte kök, toprak, daha çoğu var buraya bu kadar.

Ya da

Ağaç demeden ağacı söylemek

Gövdede kazılı harfler, kabuk, yaprak, tomurcuk, çiçek, meyve, reçine, bazen kovuk, dalda salıncak, biraz mantar ve örümcek, sabahta çiy, güzde muhakkak hışırtı, kışta gölgesi cılız, baharla gürleşen gölge, çok karınca, mütemadiyen dal, dipte kök, toprak, daha çoğu var buraya bu kadar.

Ya da

Gövdede kazılı harfler, kabuk, yaprak, tomurcuk, çiçek, meyve, reçine, bazen kovuk, dalda salıncak, biraz mantar ve örümcek, sabahta çiy, güzde muhakkak hışırtı, kışta gölgesi cılız, baharla gürleşen gölge, çok karınca, mütemadiyen dal, dipte kök, toprak, daha çoğu var buraya bu kadar.

Ağaç

İşçi

:Onu her sabah görüyorum. Omzunda bir su terazisi taşıyor.

:Bir metafor olarak mı?

:Hayır, bir inşaat işçisi olarak.

Noktalı Virgöl

Karlı bir gündü, belki yağmurlu ya da güneşli bir gün. Ne önemi var bunun? Bir taşı oynattım yerinden diye, birkaç solucan kıvrılıp bir şaşkınlığa döndü diye mi bunlar şimdi? Taşı ötekinin üstündeki cevize vurdum, cevize vardım, çürük bir cevize kızdım diye mi? Yasladım ağaca sırtımı, içim geçmiş. Bunların bir önemi mi var sahi? Bir karınca atletimin içinde, uyandırıyor beni. Kaşımak istiyorum, sağ küreğimde bir karınca. Dolaşsın istiyorum, yaşama dair bir şey duyuyorum adımlarında, telaşsız. Adımlarını seçiyorum, evet. Bilmiyorum nasıl? Aklımı alıyorum küreğimden, kavaklığa götürüyorum. O yürüdükçe yürüyorum, kavaklıkta. Duruyor. Duruyorum. Sağa sola sapıyor. Sapıyorum diye mi bunlar şimdi? Rüzgârlı bir gündü belki, kim bilir? Bir rüzgâr geçiyordu kavakların içinden, bir ben. Bir karınca kürek kemiğimden. Dalların, yaprakların arasından güneş kurtuldukça gözümü alıyor, açıyorum gözümü. Soyunuyorum. Karıncayı silkeliyorum atletimden. Sırtımı kaşıyorum. Koşuyorum suya. Balıkların içinden geçiyorum, onlara değerek. Yağmur başlıyor. Yaz günü yağmur yağdı diye mi bunlar şimdi? Yağdı mı? Yaz günü yağmur. Üstümden kuşlar, bulutlar, gezegenler, yıldızlar geçiyor diye mi? Ne önemi var sahi? Bunların diyorum, atmosferin ne önemi var?

Suya

Sen bir rüyayı suya anlattın mı hiç? Akıp giden bir suya. Akıp gitsin diye kötü bir rüyayı. Anlattın mı? Ben hiç anlatmadım. O sabah uyandığımda bile suyun başında ağlayıp gelmişim gerisin geri. Anneme diyemedim bunu. Rüyanın bıraktığı o kötülük midemin üstüne bir kum gibi birikmişti. Kum ama demiri öğütmüşler sanki öyle. Ağır. Dilime çıkaramıyordum. Yukarıya. Suya kadar getiremiyordum bir türlü. Rüyayı.

Balıklık

Altımızda yüzen balıkların bilgisiyle, denizin tenhaliğini bir yerlerinden ikiye bölerek ilerliyorduk. Onlar, balıklar, hiç dokunmadan yüzüyorlardı suya, kıvrılarak, ona dahil olarak yüzüyorlardı. Su gibi olarak. Bizse köpükler çıkarıp, suyu parçalarına ayırarak ilerliyorduk. Şimdiki zamana geçmek istiyorum. Balık. Söylediklerimi unut. Unuttuğunu söylüyorlar, olan biteni. Ben de çok unutuyorum. Bir tek bu yönden senin gibiyim. Belki bu yönden bile değilim. Şimdi aslında unutmayı dilediğim şeyler için köpürtüyorum sularını. Senin denizinin. Karadan uzaklaşıyorum. Unutmak için, olan biteni. Balık. Ben senin gibi olamıyorum. Suyu dahil, insandan hariç. Olamıyorum. Beni kaldırıyor, ittiriyor senin denizin. Sen kaç kere bir kuyruk hamlesiyle geçmişini suya teslim ettin? Ya da bir yüzgeçle belki iki? Teslim oldun suya, su oldun. Bu mektubu sana unutacağını bildiğimden yazıyorum. Bilinen geçmiş zamanda, dümeni sağa kırıp hızlanıyorduk. Kıyı tamamen kaybolduğunda sağın, solun aşağının ya da yukarının bir anlamı kalmıyordu. Pusulanın bir anlamı kalmıyordu. Kaptan bunun farkında mıydı bilmiyorum. Olanları unutacak kadar uzaktık kıyıya. Su boyuna yarılıyordu. Onlar daha fazlasını bekliyorlar benden. Daha fazlasını yazmayacağım. Neler olduğunu hep bilmek isterler. Zamanı ve mekânı nesneleri ve öznelere. Onlar her şeyin hâkimi olmak istiyorlar. Balık. İnsanlar işte böyledir.

Bir H a y v a n Olmak Geçiyordu İçimden

Su aygırları da aynı acıyı defalarca yaşıyor mu? Aynı acıyı aynı şiddetle en başından duyuyorlar mı içlerinde? Bir karıncayıyen mesela bir yaprağı kenara çekerken bir anıyı hatırlıyor mu? Bir kaplan düşünüyor mu eski bir günbatımını? Ormandaki ilk yalnız gecesini bir baykuş? Durup düşünüyor mu bir fil en başından olan biteni? Bedendeki bir yara kapanmadıkça hatırlatır kendini, orada ortağız. Bir hayvanla biz. Peki, ruhta açılan yaralar, oyuklar? Bir hipopotam seviyor mu yarasını bir insan gibi? Kavga ediyor mu onunla? Uğraşıyor mu iyileştirmek için ruhundaki yara bereyi bir sansar? Kaç kere vuruluyor bir alageyik? Kaç yerinden? Tam iyileşmişken yeniden içinde patladığında saçmalar, kanlar içindeyken. Hatırlıyor mu başından geçenleri, en başından? İlk kez ne zaman sıçradığını bir ceylan? İlk tehlikeyi? İlk avı? İlk sıyrığı? İlk sağ çıkmayı bir kaçıştan? Bir insan gibi bir gergedan sırtını veriyor mu bir ağaca kimse görmeden, huzurla yaslanıyor mu ona? Her şey geride kaldığında tam, dört nala koşarken güneşe doğru bir at, aniden düşüyor mu bir insan gibi toza dumana bulanarak? Hatırlıyor mu onu oraya getiren nedenleri? Kişneyerek, böğürerek kapaklanırken yere anlıyor mu orada bir hikâyenin bittiğini?

Yalnızca sorular

Böyle sorularla olmaz dedi.

Sorularla hikâye anlatılmaz.

Ne olacak yani bir hipopotam yarasını seviyorsa?

Sevmiyorsa ne olacak?

Bu mu şimdi hikâye dedi.

Anlatacağın hikâye bu mu?

Bir baykuşun ormandaki ilk gecesini anlatabiliyor musun?

İlk sıçrayışını bir ceylanın?

İlk tehlikeyi?

İlk avı?

İlk sıyrığı?

Anlatabiliyor musun bunları, dedi.

Anlat biraz, nasıl şey şu dörtlüye koşmak ve düşmek aniden.

Sorular yalnızca sorular...

Evet.

Belki de haklısın.

Sorularla hikâye anlatılmaz.

–Sizin bildiğiniz yöntemlerle yani.–

Belki de istediğim bir kapıyı aralamaktır, bir h i k â y e sızdırmak.

Trende

Sağ gözü kan çanağına dönmüştü. Çantaşından göz damlası çıkardı. Başını geri eğip kan çanağına dönen gözüne damlayı damlattı. Hızla kırıştı gözleri. Kulağımdaki müziğin sesini kısıtım. Okuduğumdan bir şey anlamayınca kapattığım kitaptan parmağımı çektim. Kadın sağ gözünü eliyle kapatıp görme testi yapıyor kendine. Yanındaki görüyor musun diye soruyor. Kadının kan çanağı gözü üzerimde geziniyor. Hayır, hiçbir şey görmüyorum diyor. Gözü saçlarıma, omuzlarıma, dizlerime koyduğum çantaya, ayaklarıma değiyor. Bakışı mı demeliydim? Hiçbir şey görmüyorum diyor. Saçlarımı, omuzlarımı, dizlerimdeki çantayı, ayaklarımı görmüyor. Orada karşısında oturuyorum, gözlerim kan çanağı göz ile aynı hizada. Oradayım. Sağ gözünü kapatan çatlamış elini görüyorum. Elini gözünden çekiyor. Yumuyor gözlerini açıyor sonra. İki gözü üzerimde geziyor bu defa. Görüyor. Üzgün olduğu sol gözünden anlaşılıyor, öbürü kan içinde. Kan oturmuş ona. Olsun diyor buna da şükür kızım. Öyle, haklısın diyor yanındaki, onun iki gözü de üzgün.

g

Gölgem çakıl taşlarında. İkinci.

Zamanla mı Geçen

Bütün bu olanlar acı hakkında düşündürüyor bizi. Bazı acıların katmanları olur diyor biri. Birimiz onu akordeona benzetiyor. Katlanabileceğinden, katlanılabileceğinden bahsediyor. Sıkışması, genişlemesi bir sese dönüşmesi. Herkes bir yerinden tutuyor. Akordeonun. Bazı acılar öyle değildir diyor biri. Dümdüzdür. Azıcıktır. Bir kıymık gibi. Hiç acıtmayacağı bile düşünülür bazılarının. Küçüm-senir bazıları. Acıların. İltihaplanacağı vücudu saracağı kimsenin aklına gelmez. Acıyla ilgili o kadar çok şey konuşuyoruz ki. Her şeye benziyormuş acı meğer. Birimiz onu bulutlara bile benzetiyor. Bir illüzyon gibi. Hep orada ve hiç orada değil diyor birimiz. Uygun şartlar oluştuğunda –biri buna tetiklendiğinde diyor– üzerimize çökebilir. Gök gürültülü bir sağanak. Acı hakkında konuşmak ne garipmiş. Eğilip ona uzun uzun bakmak. Sabaha kadar sürdürü acının sohbeti. Sonra birimiz içinde acı geçen deyimleri saymaya başladı. Hepimiz el verdik ona. Biri yazdı bunları alt alta. Acı çekmek. Acısı içine çökmek. Acısını çıkarmak. Canı acımak. Acısını almak. Her şey yapılıyor bu acıyla dedim. Çekilen acı, çöken acı, çıkan acı, alınan acı, görülen acı, gömülen acı. Yavaş dedi biri. Ani. Ağır. Dönüp ona bakmaktan bahsetti biri. Öyle olduğu gibi izlemekten, acıyı. O zaman azalıyormuş etkisi. Ona fener tuttuğunda daha derine kazamıyor gibi şeyler söyledi. Hiçbirimiz orali olmadık. Sigarasını yakarken bize güldü. Kahkaha attı. Bir kere acının karşısına zaman dışında bir şey koymayı deneyin dedi. Zamanla geçer, zamanla hafifler, zamanla iyileşir, zamanla alışılır. Tek bildiğiniz bu.

Sessizlik.
On saniye kadar

Kahkahalar.
Sonra...

Devrilen Tır

Herkes portakal kokusundan bahsediyor. Yol kenarındakiler. Bal-kondakiler. Şehre yeni girenler. Yas evi bile portakal kokuyormuş. Gasilhane. Avlu. Mezarlığa girer girmez bu koku. Toprağı havalandırır havalandırmaz. Portakal.

Bir Acıdan

Limana vardığımda gittiğini hemen anladım. Motorun son dalgaları vuruyordu kıyıya. Ayağımı suya soktum. Bileklerimde son dalgalar, gidişinin serin suları. Sonrası çarşaf, bildiğimiz deniz. Yalınayak yürüdüm gerisin geri tarlaya, mısır kırdım. Püskül püskül bir tarla mısır, bilmem kaç dönüm. Tek başıma. Geri döneceğini söylüyorlar. Ekmek arası domates peynir bana, dut pekmezi sana. Döneceksin elbette. Benim döndüğüm gibi. Eve. Özlemle döneceksin üstüne bir de. Mısır zamanı geçti geçecek. Kim bilir ne zaman döneceksin. Yarısını ambara yıgacağım. Mısırın. Tavuklara ziyafet. Bunca zaman nasıl dayandığını düşüneceğim. Bütün kış, bu odunlar işte onun hazırlığı. Mısır ufalayacağım. Çocuklar seni soracak. Ellerim nasır olacak biraz daha. Ha gayret yaşayacağım bir dahaki mısıra kadar. Gelirsin belki. Belki tutmam yasını. Fırfırlı etekler dikerim belki. Hem kendime dikerim hem mahalledeki çocuklara. Delirirdim bile ama mısıra kim bakar, çocuklara. Yanar tarlada yazık olur mısıra, çocuklara. Hem tavuklar da var. Delirmek siparişle sanki benimki de laf. Kusuruma bakma. Seni bekleyemem. Fırfırlı etekler. Tarlaya mısır. Püskül. Öğreneceksin kalmayı. Kaçamazsın sen bile boyuna, dünya seni de alt edecek. Benim döndüğüm gibi kalma evine sen de döneceksin. Bir acıdan kaçarak kaç acıya dönüşür insan, kaç acı peşine takılır göreceksin. Şimdilik bacası tütecek evimizin. Sen olmadan, senin acınla.

,

Hep kafamızdaki soru işaretlerinden yakınırsınız.
Korkarsınız onlardan, bizi yiyip bitirecekler diye düşünürüz.
Oysa sorun virgüllerdir, kafamızdaki virgüller.
Nokta koyamadıklarımız.
Bitmeyen kavgalar, bittiğine inanamadığımız anlar
kabullenemediklerimiz
kayıplarımız.
Öyle çok şey var ki aslında
kafamızda yani,
sonsuz virgüller.
Bizi yiyip bitiren aralık kapılar, işimiz virgüllerle olmalı
kuyruğunu kesmeli onların.

Çok Çöpleri Çıkıyor

Artık kalemin ucunu hohlamıyorlar.

Yeni bir kalem.

Artık çoraplarını dikmiyorlar.

Yeni bir çorap.

Artık ayakkabıları.

Yeni.

Artık sökükləri.

Dikmiyorlar.

Artık.

Yeni bir artık.

Bugün Olanlar:

Leylek artık göçmek istemiyor.

Saksağan artık göçmek istiyor.

Bir turna olanlardan habersiz, uçuyor.

Efsun

Trene bindiğinde koltuğunda alacalı bir benjamin vardı. Eğilip ondan yan koltuğa kaymasını rica etti. Biletini özellikle cam kenarı aldığıını, bunun için fazladan ödeme yaptığını ve eğer yerinden kalkmazsa kompartıman görevlisini çağırmak zorunda kalacağını uzun uzun anlattı. Aslında bir cümleyle. Benjamin pencereden sızan rüzgârla öyle haşır neşir olmuştu ki olanlardan bihaber titreşmeye devam ediyordu. Belli ki zamanın bütün katlarında zerreciklerin dansını tadıyordu yapraklarıyla. Yolcu elindeki çanta ağırlaşmaya başladığından benjaminin yanındaki boş koltuğa otururken, görevli geldiğinde mecburen kalkacaksınız diye söylendi. Benjaminin yapraklarından kalan boşluklardan sızan manzara keyfini yerine getirmişti. O parçalı haliyle bile ihtişamlı bir manzara. Gözü uzak yeşillere alıştıkça benjaminin kurumuş yaprakları gözüne batmaya başladı. Uzanıp pıt pıt aldı onları yeşillerin arasından. İki parmağıyla toprağını yokladı, kurumuş. Şanslısın dedi yanımda iki şişe su var. Çantasından çıkarıp birini benjaminin toprağına döktü. Görevli gelememişti bir türlü, kalkıp vagonlarda onu arayacak hali de yoktu. Benjaminin gölgesi yanaklarına düştüğünde gözleri çoktan kapanmıştı yolcunun. Derin uykuya hatta bir rüyaya dalması beklenenden kısa sürdü. Rüyasında bir ormandı. Hem her şeyin ta kendisi hem seyircisiydi. Tam kalbine denk gelen yerde, soyu tükenmekte olan bir vaşak, ulu bir çınar kadar büyük alacalı bir benjaminin gölgesinde uyuyordu.

Bölüşülen Bazı Çiçekli Kumaşlar İçin

I.

Sonra sonra anlamak.
geçip gittikten çok sonra
geri getirmenin mümkün olmadığı eskiyi.

II.

Zaman yürüdükçe,
ardında kalanın.
İnadı var onun.
İsrarı var. Şimdiye.

III.

Ellerimden çok kış geçti.
Az bahar.
Sandığımdan az.

IV.

Ona bir sır verdi.
Eskiye bir efsunla eşitleyen saçlarını.
Rüzgâra mı?
Bıraktı.
Suya mı?

V.

Ellerinden alıyor.

Ellerini.

Sen bilmeden.

VI.

Sonra sonra ellerinden anlıyorsun bunu.

VII.

Evvel, zaman içinde.

Son

Bugün gölgem yoktu.

*Zamanın nasıl da genişlediğini tadıyorduk,
yalan değil inan, tadıyorduk neymiş zaman,
nasıl uzarmış, genişlermiş, katlanır çoğalmış. Bıraktım
kazma küreği, köstebekleri, yuvaları, bir yaprağın
üzerine çıkıp oturduk, bir nilüferin, ılık tatlı bir rüzgâr
esiyordu. Susuyorduk. Zaman bir neşeydi
dilimizin ucunda.*

*Tesadüfen Zümrüdüanka rüzgâr ya da güneş,
çivi ya da duvar, kendisi ya da bir başkası arasında
hiyerarşi kurmadan akan öykülerden oluşuyor.*

*Elif Erdoğan ikinci öykü kitabında dile ve
anlatılarına kendine has bir nezaketle yaklaşan
tutumunu sürdürüyor.*

Kapak resmi: Miran Erdoğan, 2020

Ekranı Kapat,
Kitabı Aç!

<https://ailesaati.kocsistem.com.tr>

ISBN 978-975-08-5829-1

9 789750 858291